

ganib, kateri plevelom v njihovo razširjanje služijo in po sredstvih, ki v njihovo pokončanje služijo, razločujemo koreninske in semenske plevele. Prvi se posebno najbolj po koreninah, drugi po semenih razširjajo. Za pokončanje plevelov je na prvem mestu skrbno čiščenje semenskih žit potrebno, da se k plevelom, ko so že itak na polju zasejani, še nove z žitnim semenom ne zasejajo. Kolikokrat se je že prej plevela čista njiva z žitnim semenom zaplevelila! Nič manj imenitno je zapleveljevo polje dobro in pridno obdelati, to pa o pravem času. Kdor o deževju plevel podarja, bode malo plačila imel za svoj trud in delo.

Skušnje, ki so jih s pokladanjem suhe in namočene turšice naredili.

Izbrali so 20 ovec, ki so bile vse precej jednako stare. Bile so namreč v drugem letu starosti. Deseterim se je dalo na dan po 625 gramov na glavo suhe turšice, drugim deseterim jednako starim ovcam pa isto množino turšice, ki je bila namočena. Da bi se namočena turšica ne izlužila t. j. da bi se katere redivne snovi, kakor beljakovina in soline, iz nje ne izvlekle, se je vzelo le toliko vode, kolikor je bilo potrebno, da se je rečena množina ravno prav namočila. Oboji skupini živali, ki so bile na poskušnji, ste dobivali drugo postransko krmo v jednaki meri in v jednaki dobroti. Po štirih tednih takega krmljenja ste se obe skupini zvagali in pri ti priliki se je pokazalo, da je tista skupina, ki se je s suho turšico krmlila za tri kilograme na glavo več pridobila, od one, ki je bila z namočeno turšico krmljena. Po drugih štirih tednih je bila pa teža prve skupine za 5 $\frac{1}{2}$ kilogramov na glavo viša, od druge skupine. To nejednako pridobivanje na teži mislijo si strokovnjaki iz tega pojasniti, da so ovce s suho turšico krmljene to bolj drobno in dobro prežvecale, kakor oni z namočeno mehko turšico krmljene in da so prve povžito krmo bolje prebavile in si okoristile, kakor druge, ki so mehko namočeno turšico bolj hlastno žrle pa tudi manj prebavile in si v korist obrnile. —

Sejmovi. Dne 21. junija pri sv. Trojici v slov. gor., v Rajhenburgu, v Vitanju, v Studencih pri Mariboru. Dne 22. junija pri sv. Juriju pri Celju, v Loki, v Sevnici in Šoštanju. Dne 23. junija na Zelenem travniku.

Dopisi.

Iz Konjic. (Slovenski kruh diši, a slovenski jezik mrzi.) Oplotniški ranocelnik je prav robato in ostudno to pokazal pri sodnijski obravnavi vršeci se, proti njemu. Bil je konjiškega zdravnika dr. P. iz same ne-

vošljivosti in kruhoborstva dolžil, češ, da je hlapcu na fužinah, za pljučno vnetico bolanemu, preveč omamljivih zdravil dal in je ta zaradi tega umrl. Prišlo je do raztelesenja in to je nerazumljivo obrekovanje živo razkrilo. Zavaljo te hudobije od dr. P. zatožen, dobil je 40 gl. ali 8 dni zapora kazni in ta mala svotica se mu je le gledé na njegovo revščino prisodila. Ko začne pri obravnavi neka priča slovenski govoriti, jame silovasi dedej na obtožni klopi brcati, repenčiti se in sukati, da je skoraj sebe in svojo ženo z nje prekucnil. „Čujte, ta grdi jezik se mora poslušati, želodec mi preobrača, o j je toto „bindiš“ gnjusljivo itd.“ Da ga ni g. sodnik za to k redu pozval ali pokaral, ima se pač zahvaliti le njegovemu usmiljenju. Ko pa je bil obsojen na 40 gl. ali 8 dni ričeta, stopi razburjen z rokama mahaje pred sodnika ter s povzdignjenim glasom, kakor da bi bil v gledišču, reče: Vem, zakaj sem obsojen. Da bi bil Slovan, ne bi se mi bilo ničesar zgodilo, a ker sem pošten (!), Nemec, moram trpeti in me zadene kazen. Čudili smo se, da je tudi to ogromno razžaljenje g. sodnik tiho poslušal. Obsojen, ker je Nемеc. Je prav smešno. Ranocelnik naše razmere sodi vse narobe. — Gospod ranocelnik, Vam slovenski jezik in gotovo tudi narod preseda, zakaj pa ne greste tedaj med svoje Nemce, saj Vam nihčér ne brani, naopak, povsodi so se Vas ljudje radi odkrižali, v Majšbergu, Poličanah, Šmarju. V slednjem kraju so Vam v sredi zime šipe pobili samo za to, da so vas iz stanovanja spravili. Pa tudi v Oplotnicah bi se Vas radi znebili. Nемеc ste, pa ne znate dve besedi pravilno pisati, še manje pa je sloga v Vašem pisanju najti. Prvošolec na gimnaziji gotovo bi ne shodil, ko bi, kakor Vi, nemščino trpinčil. — Slovenci, glejte, kakošni ptički se pri nas redijo! Pa še nekaj gre o njem omeniti, fužinski hlapec je za pljučno vnetico umrl, a on je trdil, da je zastrupljen; na glažuti pa je nekdo umrl zares po mišnici zastrupljen, a ranocelnik je spoznal kljub pljuvanju in driski, da so se mu pljuča vnela. Kaj ne, da jo ta zna dobro?

Iz Breškega okraja. (Vrli žandarji in zvesti župan.) Čeravno v Brežicah ni kaj dosti prijaznosti za slov. kmete, žandarje pa imajo kaj izvrstne, med temi se najbolj odlikujeta gg. Franc Laibacher in Franc Koražija. Ona sta se vsakokrat izkazala zvesta služabnika, posebno pa sta od preteklega jeseni in do zdaj še pokazala, kaj zvesti orožnik velja. Spravila sta na dan celo jato tatov in razbojnikov, takih tičkov, da jih je človeka groza in strah. Pri temu sta mnogo pomagala g. Franc Podvinski, izvrstni župan in g. Janez Urek, oboje iz občine Globočke in še neki drugi. Hudobnih tičev pa je največ v Piršenbergu doma, uže od nekdanj sumljivi okolici, in to še sinovi

samih dobrih kmetov nekdanjih. K temu hudobnemu delu jih je skoro gotovo pripeljala slaba in mehkužna izreja, slabi izgledi roditelev. saj stari pregovor pravi: Kakor stara tica poje, tako uči mlade svoje. Oče in mati glej, kje spi sin ali hči! Pač bo bolje, da se pri tebi joče, nego drugje raja. Ker sem omenil vrlega župana, zato sme biti pač občina Globoko ponosna, da ima vedno vestne župane, saj ni še imela, odkar so združene okolice, več, kakor dva župana. Ko se eden navoli težavnega dela, pusti ga pa drugemu. Ker se bližajo občinske volitve, ostanimo pri starem županu, naj dopolni svojih devet let, kakor jih je že enkrat dobro izpeljal. Bil ga je za to javno pohvalil naš deželni poslanec in ces. svetovalec g. J. Jerman, tačas še c. kr. okrajni komisar v Brežicah. Saj sta še čvrsta sedanji in stari župan za to opravilo dovolj. Najbolje je, da je župan že bolj postaran in skušen mož, ne pa mladi brkasti gospodek nove mode. Župan je pa le tisti dober, kateri svoje gospodarstvo dobro vodi, in to je vse pri našem županu. Ako vam bo ljubo, hočem vam, kadar izteče obravnava gledé naših zločincev, vse bolj na tenko popisati in imena teh groznih hudob naznaniti. Doma so skoro vsi iz občine Globoko.

Od sv. Martina pri Slov. Gradcu. (Nova šola.) Krajni šolski svet Šmartinski prejel je od okrajne hranilnice v Slov. Gradcu svoto 1100 gld., katero mu je ona k stavbi nove šole pridala, le-ta pa bo v resnici kinč za tukajšnju župnijo. Da smo toliko lepo pomoč od hranilnice dobili, zahvaliti se imamo še posebej č. g. dr. Josipu Šucu, ker so prvi izprožili misel, naj hranilnica sklene z denarjem pripomoči, da se postavijo šolska poslopja po Slov. Graškem okraju v redu. To se je tudi zgodilo, in sicer je prišla naša šola prva na vrsto. Bodi torej lepa hvala vsemu sl. odboru hranilnice za lep dar, ki so ga naši šoli naklonili. Omeniti moram, da je visoka c. kr. namestnija v Gradcu z odlokom dne 24. marcija 1886, št. 5375 sklep hranilničnega odbora odobrila in dovolila mu, izplačati nam darilo. Poleg tega nam je še tudi štajerska hranilnica v Gradcu 200 gld. podarila. Poročilo o stavbi naše šole dojde brž, ko bo šola dodelana, kar se utegne julija ali avgusta t. l. izgoditi. Stavi jo g. Madile iz Prevalj na Koroškem, načrt pa je izdelal znani g. Urbani, stavbar pri sv. Pavlu.

F. V.

Iz Kumena na Pohorja. (Slov. uradovanje.) Kakor uže znano je občinski odbor v Kumenu v svoji seji dne 13. maja sklenol, da bode odsihdob v slovenskem jeziku uradovol. Župan je ta sklep takoj naznanil okrajnemu glavarstvu v Mariboru, to pa je z odlokom od dne 16. maja t. l. št. 13.792 odgovorilo, da vzame ta sklep občinskega odbora na znanje

in da bode na slovenske uloge tudi slovensko odgovarjalo. Naj bi lepi izgled občine Kumen posnemale tudi druge občine po Slovenskem, katere imajo narodne odbore! Ako je že smešno, če imajo trdo slov. občine nemškutarske odbore, je gotovo še bolj smešno, ako občine z narodnimi odborniki še skoz staro kljuso jezdijo ter uradujejo v tujem jeziku, katerega malokdo v občini za vsemi zna in ume! Na noge tedaj slovenski župani, zavrzite staro šaro in poslužite se postavnih pravic, katerih vam danes nihče jemati ne more. Občini Kumen pa, katera je v tem kraju prva možko in neustraheno stopila na noge, potegnivša se tako krepko za čast in veljavo domačega govora, kličemo še enkrat prav iz srca: Slava!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Ces. kralj. vojske na madjarskih tleh ne vidijo radi ter bi raji, da se dnes ko jutri razcepi na dvoje, v avstrijsko in ogersko. To pa mrzi njej sami in še posebej višjim krogom. Nadvojvoda maršal Albreht je bil nekaj o tem izgovoril v Bosni in svitli cesar so mu sedaj v lepem pismu pritrdili, se ve, da na veliko jezo Madjarov. — Drž. zbor je srečno dognal postavo o zavarovanju fabriških delalcev pri nezgodah, ter je pričel razpravo o nagodbi z ogersko skupino dežel. Splošnja razprava še je precej gladka bila, podrobna bode pa brž ko ne viharna. — Da dobodo suplentje, t. j. učitelji, ki so sicer izprašani, pa še nimajo stalne službe, po srednjih šolah boljo plačo, hoče naučni minister vzvišati učenino v Beču na 50, drugod pa na 30 gold. Nam se ne zdi to potrebno, a tudi ni pravično. — O binkoštih je po nekaterih mestih bilo sila živo, tako v Solnem gradu, kjer je bilo zborovanje šulvereina, v Beljaku, kjer so nemški pevci pi— čemo reči: peli za stavo in v Gradcu, kjer so bili kolesarji, t. j. taki, ki delajo jahaje na visokem kolesu ceste nevarne, skupaj. Še celo bela Ljubljana ni ostala prazna, čeprav bi bili tamošnji in drugi Nemci to kaj radi imeli. Tujcev, ki so se skozi Ljubljano v Postojno in v Trst peljali, ni bilo nič manj, kakor jih je bilo druga leta. — V Postojni sta bila zadnji teden dva visoka tujca, španjski Don Carlos pa francoski princ Viktor Napoleon. — V Gorici se je v torek 15. dne junija, začel sejem za sviloprejke; vrši se po ukazu župana edino na trgu sv. Antona. V vasi Ogersko in v obližji so imeli hudo točo, vse jim je potolkla v tla in deloma še v plohi odnesla. — V Trstu so imeli že dva mrliča za kolero. Mestni urad prepoveduje o kresu slov. okoličanom zažigati kresove. Ako se boji, da bi privabili le-ti kolero, sedaj je lahko miren, kajti ona je tudi brez kresov našla pot v mesto. — Na Ogerskem